

Lag om ändring i utlänningslagen (1989:529);

SFS 2002:865

Utkom från trycket
den 29 november 2002

utfärdad den 28 november 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om utlänningslagen (1989:529)³

dels att 4 kap. 1 och 4 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 2 kap. 10 a §, av följande lydelse.

2 kap.

10 a § Uppehållstillstånd för den som inte är medborgare i en stat tillhörande den europeiska unionen får, även i andra fall än som avses i 9 § andra stycket, återkallas om ett beslut om avvisning eller utvisning av utlänningen har meddelats i en stat tillhörande den europeiska unionen eller i Norge eller Island och beslutet är grundat på att det föreligger ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på

1. att utlänningen i den beslutande staten har dömts för ett brott för vilket är föreskrivet fängelse i minst ett år, eller

2. att utlänningen är skäligen misstänkt för att ha begått ett grovt brott eller att det finns starka skäl som tyder på att han avser att begå ett sådant brott.

Första stycket gäller inte sådan familjemedlem till en medborgare i en stat tillhörande den europeiska unionen eller till en medborgare i Norge eller Island som utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom den europeiska unionen.

Med familjemedlem förstås i föregående stycke

– make, maka eller sambo,

– barn under 21 år som är beroende av föräldern för sin försörjning,

– förälder som är beroende av barnet för sin försörjning.

Ett uppehållstillstånd får inte återkallas innan samråd har skett med den stat som har beslutat om avvisning eller utvisning.

¹ Prop. 2001/02:182, bet. 2002/03:SfU3, rskr. 2002/03:11.

² Jfr rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land (EGT nr L 149, 2.6.2001, s. 34, Celex 301L0040).

³ Lagen omtryckt 1994:515.

4 kap.**1 §⁴** En utlänning får avvisas

1. om han saknar pass när pass krävs för inresa eller vistelse i Sverige,
2. om han saknar visering, uppehållstillstånd eller annat tillstånd som krävs för inresa, vistelse eller arbete i Sverige,
3. om det vid hans ankomst till Sverige framkommer att han tänker besöka något annat nordiskt land men saknar erforderligt tillstånd att resa in dit,
4. om han vid inresan antingen undviker att lämna polismyndigheten begärda uppgifter eller till polismyndigheten medvetet lämnar oriktiga uppgifter som är av betydelse för rätten att resa in i Sverige eller medvetet förtiger någon sådan omständighet,
5. om utlänningen inte uppfyller de krav för inresa som föreskrivs i artikel 5 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, eller
6. om utlänningen avvisats eller utvisats från en stat som ingår i den europeiska unionen eller från Norge eller Island och förhållandena är sådana som avses i 2 kap. 10 a § eller beslutet om avvisning eller utvisning grundats på att utlänningen har underlåtit att följa gällande bestämmelser om utlänningars inresa eller vistelse i staten.

Avvisning enligt första stycket får inte ske av den som vid ankomsten till Sverige hade eller som därefter, under en tid, har haft ett uppehållstillstånd som har upphört att gälla.

4 §⁵ Migrationsverket skall pröva ärenden om avvisning om

1. utlänningen söker asyl här,
2. utlänningen har en nära familjemedlem som söker asyl här,
3. utlänningen kan komma att avvisas enligt 1 § första stycket 6 eller 2 § andra stycket, eller
4. utlänningen utan avbrott har vistats i Sverige mer än tre månader efter ankomsten när frågan väcks om hans avvisning.

I andra fall skall polismyndigheten pröva frågan om avvisning.

Om polismyndigheten anser det tveksamt om avvisning bör ske, skall ärendet överlämnas till Migrationsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2002.

På regeringens vägnar

ANNA LINDH

Carl Henrik Ehrenkrona
(Utrikesdepartementet)

⁴ Senaste lydelse 2000:351.

⁵ Senaste lydelse 2000:292.